

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. , 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васко П. Петров

при участието на секретаря Калина Хр. Попова като разгледа докладваното от Васко П. Петров Административно наказателно дело № 20221220200111 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод постъпила жалба от „.....“ ЕООД, БУЛ....., със седалище и адрес на управление: гр. А....., бул. „.....“ №....., и съдебен адрес: село М....., О....., общ. Г....., обл. Б....., представлявано от А. С. Ч. с ЕГН ***** против НП № ..... /..... г година на Началник отдел оперативни дейности в централно управление на Национална агенция за приходите град София, с което на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция „ в размер на ..... лв. .

Ответника ЦУ на НАП София редовно призован не се явява представител , изразява становище по жалбата-неоснователна.

Правно основание чл.63 от ЗАНН .

Прилагат се писмени документи ,разпитани са свидетелите Е. П. ,Е.Г. и Д.У.,първата служителка на ЦУ на НАП София.

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка.

Свидетелката П. е служител на ЦУ на НАП София .С оглед на възложена задача от началник сектор „Оперативни дейности“-София в ЦУ на НАП на ..... година тя и колегата Й П..... извършили проверка в хотел „.....“, находящ се в село М., О....., стопанисван от жалбоподателя. Служителите на НАП се легитимирали , запознали лицето на рецепцията за целта на посещенията си и поискали да им бъде представен дневен финансов отчет от монтираното, въведено в експлоатация и функциониращо по време на проверката фискално устройство , след което направили и фактически опис в касата. В касата фактическата наличност била в размер на .....лв,а в дневния оборот от монтирания в обекта .....съгласно междинен отчет от ..... е бил в размер на ..... лв.т.е има въвеждане на пари в касата.В хода на проверката било констатирано ,че фискалния апарат притежава функциите

служебно въведени и служебно изведени суми.С оглед на констатираното нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба №..... на МФ на .....г. свидетеля П. в присъствието на колегата си П. и представител на жалбоподателя ,съставил АУАН . След изписването на хартиен носител АУАН е предявен на управителя , последния подписал и получил препис от него. В последствие в правния мир е намерило проявление атакуваното Наказателно постановление на Началник отдел оперативни дейности в централно управление на Национална агенция за приходите град София,с което на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция „ в размер на .....лв. на основание чл.185 ал.2 от ЗАКОН за данък върху добавената стойност за констатирано нарушение на чл.33 ал.1 от НАРЕДБА № ..... от ..... г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Недоволен от наложеното наказание жалбоподателят сезира съда с искане за отмяна на цитираното наказателно постановление. Предявената жалба е подадена в срок,индиция за допустимостта ѝ . Съгласно разпоредбата на чл.6 от ЗАНН административното нарушение е онова деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, наложено по административен ред.Съдът след като извърши проверка на атакувания административен акт и обсъди събраните по делото доказателства, във връзка с доводите на страните, намира жалбата за основателна поради следното:

Убежденията си настоящият състав изгради въз основа на показанията на свидетелката П. ,служител на ЦУ на НАП София. Съдът кредитира изцяло изложеното от нея ,показанията ѝ са последователни и кореспондират с описаното нарушение в АУАН. Не се доказва наличието на личностно отрицателно отношение на свидетелката към нарушителя , което да провокира проявлението на АУАН в правния мир, ангажира наказателната си отговорност.

В депозираната жалба и пред състава на съда защитата на жалбоподателя не оспорва фактическата обстановка изложена в АУАН и НП ,но пледира наложената санкция да бъде редуцирана.

Съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентния за това административен орган, в предвидените в ЗАНН срокове, при съблюдаване на процесуалните правила и материалния закон.Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 2 години от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 – месечния преклузивен срок. Ето защо, спазени са всички срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.Спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените и онагледени в писмена форма в АУАН фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Нарушението е описано подробно и точно, вкл. и обстоятелствата по неговото извършване, със съответната правна квалификация. Липсата на конкретно обсъждане за наличието на предпоставки за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, съдът не намира за съществен пропуск. С факта на издаване на процесното наказателно постановление, наказващият орган ясно е обективирал волята си относно

реализирано в обективната действителност нарушение, за което следва да се ангажира имуществената отговорност на търговеца, посочена е санкционната разпоредба, въз основа на която се определят видът и размерът на наложената имуществена санкция, както и размер. Изпълнени са изискванията на разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. В този смисъл, правото на защита на жалбоподателя е гарантирано в пълен обем с оглед възможността да разбере фактическите параметри на предявеното му административно нарушение и да съобрази с техните рамки своята теза. Съдът не констатира съществени нарушения на материалния закон и процесуалните правила при съставянето на АУАН. Критерият за определяне на същественият нарушения на процесуалните правила е единен в процесуалната теория и практика - нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване правата на страните в която и да е фаза на процеса. В случая нарушителят е узнал за съдържанието на акта, подписал и получил препис от него, т.е. могъл е да отстоява своята теза. Разбрал е за съществуването в правни мир на АУАН имал е възможност да реализира в пълен обем правата си още от началото на образуването срещу него административнонаказателно производство. Не се ограничава и правото му по чл. 44 ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи писмени възражения по него, свързани с фактическото описание и правната квалификация на деянието.

В разглеждания казус административнонаказателната отговорност на ..... "ЕООД, е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № ..... от ..... за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС като на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на ..... /...../ лева. Нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № . от ..... г. съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Инкриминираната разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, който е задължителен за лицата, използващи фискални устройства и има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. Всяка разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Касовата наличност се формира от средствата, които са постъпили от продажби за съответния ден, средствата, с които е започната работа в началото на деня, както и средствата, които постъпват или излизат от касата във връзка с извършени разплащания с други търговци. При извършената на ..... година от свидетелката П. и колегата й П. в хотел „.....“, стопанисван от жалбоподателя, служителите на НАП установили разлика между разчетената и фактическата касова наличност в обекта в размер на ..... лв., представляваща въвеждане на пари в касата, която не е била отбелязана във фискалното устройство чрез операцията "служебно въведени" суми. С това нарушението на нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № ..... е извършено от

обективна страна. Същото е формално, като за съставомерността му не е необходимо да настъпят вредни последици. Следователно жалващия се не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба /начална сума в касата, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ във фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми, с каквито функции то разполага. Разпоредбата на чл. 33 от Наредба № ..... от ..... г. на ..... се намира в Глава Четвърта "Издаване на документ за продажба чрез фискално устройство" и е посветена на отчетността на паричните потоци от дейността на съответните задължени лица и тяхното регистриране. В ал. 1 от цитираната разпоредба е въведено общото задължение за съответните лица по чл. 3 от Наредбата извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ да бъде регистрирана във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, т. е. задължението е промяната в касовата наличност (независимо, дали положителна или отрицателна) да бъде отразена чрез фискалната памет на фискалното устройство, а не по друг начин, ако има работещо такова в съответния търговски обект. В конкретния случай това изискване не е съобразено, като е установена разлика възлизаща на сумата от 344.00 лева, с които фактическата касова наличност е била повече от отчетената като реализирана във фискалното устройство.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/. Съгласно санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 ЗДДС в случаите на нарушаване на подзаконов нормативен акт, свързан с прилагането на чл. 118 ЗДДС (каквото се явява Наредба № .....от ..... г. съгласно чл. 118, ал. 4 ЗДДС) на юридическите лица и ЕТ се налага имуществена санкция от 3 000 до 10 000 лева. Административнонаказващият орган обаче е наложил предвидената в чл. 185, ал. 2 ЗДДС санкция, без да мотивира в конкретика поради какви причини и въз основа на какви обективни доказателства приема, че с извършеното нарушение, към което и тя имплицитно препраща, се е стигнало до неотразяване на приходи – квалифициращ елемент, обуславящ по - високата санкция. Липсват каквито и да е аргументи защо се приема, че разликата в касовата наличност представлява приход по смисъла на закона. Остава неясно, върху какви данни се извежда твърдението, че отсъствието на документално отразяване на паричните суми, непременно води до извод за неотразяване на приходи, след като то реално може да обуславя и хипотезата на първата алинея на чл. 185 от ЗДДС, в която попадат случаите на оборотни средства, а не печалба, въведени фактически в касата, без да бъдат отразени. Съгласно разпределената доказателствена тежест по чл. 103 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, административнонаказващият орган следва да докаже, че с нерегистрирането на процесната сума във фискалното устройство се е стигнало до неотразяване на приходи. При това положение,

доколкото не се доказва по несъмнен начин, че сумато от 344.00 лв. представлява приход от извършени услуги, то и не може да се приеме за обоснован изводът на наказващия орган, че нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № ..... от ..... г. е довело до неотразяване на приходи. С оглед на това в случая следва да намери приложение санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, изр. 2-ро, вр. ал. 1 ЗДДС, а именно налагане на имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева, поради това, че с извършеното нарушение не се е стигнало до неотразяване на приходи. Посочената санкционна разпоредба е по-благоприятна за нарушителя, доколкото предвижда по-нисък размер на санкцията. Същевременно не е налице вменияване на нови факти на нарушителя, по които последният да не се е защитавал в хода на административнонаказателното производство, като приложението на материалния закон относно извършеното нарушение и неговата правна квалификация остава непроменен. Единствената промяна в случая касае отпадане на елемент от санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, а именно, че с извършване на нарушението се е стигнало до неотразяване на приходи. В този смисъл разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 ЗДДС се явява привилегирован състав на санкционната разпоредба по чл. 185, ал. 2, изр. 1-во ЗДДС предвид предвидения по-нисък размер на санкцията за извършеното нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № ..... от ..... г. В случая е допустимо изменение от съда на санкционната разпоредба за така извършеното нарушение от чл. 185, ал. 2 ЗДДС в такава по чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

При определяне на санкцията за така извършеното нарушение съдът приема, че същата следва да бъде наложена в предвидения минимален размер, тъй като не са събрани отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства, които да обуславят определянето ѝ в размер над предвидения минимум. С оглед на това обжалваното наказателно постановление следва да се измени, като се намали наложената на търговеца имуществена санкция от ..... на ..... лева.

Настоящият състав не намира основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и квалифициране нарушението като маловажно предвид изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС, доколкото обществените отношения по регулиране на финансово-стопанската дейност имат за цел недопускане ощетяване на фиска. Извършеното от жалбоподателя нарушение не попада в хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, когато с оглед липсата или незначителност на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № ..... /..... г година на Началник отдел оперативни дейности в централно управление на Национална агенция за приходите град София с което на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС на „....." ЕООД, БУЛСТАТ ....., със седалище и адрес на управление: гр. А....., бул. „....." №..... е наложена "имуществена санкция" в размер на ..... (.....) лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № ...../..... г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на Министерство на финансите (Наредба № .....), вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, като ИЗМЕНЯ основанията за налагане на санкцията за така извършеното нарушение от чл. 185, ал. 2 ЗДДС на чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС и НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от ..... лева на ..... лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Б..... в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му .

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____